

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.

Kiadóhivatal: K.-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

Uj pártalakulás.

(Dsk.) A politikai szélesenedet, a melyben a békés munkálkodás termékenyítő napsugarai lövelik áldó melegüket a mélyen szántott televény barázdákra, ha nem is viharszerűleg, egy pártalakulás szellő fuvalmai tették az utóbbi napokban élénkké.

A dolog mindenki előtt ismeretes, de absolute nem világos. Ugron Gábor maga rhabonbáni őseréjével megint kilépett a parlamenti csaták küzdő homokjára, s az őserőhöz nem méltó erőtesztéseket tesz arra, hogy maga s talán általa sem egészen ismert politikai hitvallása körül egy új pártot tömörítsen. A béke korszakában ez mindenesetre jelentős mozzanat, bár éppen nem vagyunk, s nem is lehetünk tisztában a mozgalom valódi alapjai felől.

Annyi bizonyos, hogy szél fuvatlan nem indul, s így még Ugron Gáborról, a parlamenti kiméletlenség nagy mesteréről is el kell ismernünk, hogy szándékait jól megfontolta akkor, a mikor „a romlott közszellemben s erkölceiben megtévelyedt” választóközönség egyik mandatarinussaképen, megint fölveszi a parlamenti fegyverzetet, melyet nagy haragjában nem csak a sutba dobott, hanem egyenesen a magyar közvélemény szeme közé vágott és hogy a béke korszakának, perhorrektált, bár jövedelmező viczináliáival legalább egy időre szakított.

Ismételjük tehát, hogy alapos okai

lehettek, a midőn újból fölvette a küzdelmet a kormány és számban, valamint erkölcsi tartományban meggyarapodott pártja ellen. Tisztátalan célzatokat e váltakozás mögött annál kevésbbé keresünk, mert az ellenvéleményt, bár a maguk véleményének hitünk szerint meggyőző erejével ostromozzuk, azért illőleg meg is becsüljük, s az egyéni ambíciót nem tartjuk tultergésben levőnek, ha, mint a jelen esetben a kormányképes ellenzék megalakításával s esetleges többségével a kormányzati pozíciót akarja elfoglalni. Az azonban tiszta bizonyos, hogy a volt nemzeti pártnak kormányzó szabadelvű pártba történt beolvadása érlelte meg Ugron Gáborban a szándékot tetté, hogy kormányképes ellenzék szervezzen. Ennek a ténynek napnál világosabb következtetései vannak.

Egyik, s ami fő, hogy a függetlenségi párt által eddig inkább doctrinár alapon s főleg ideáliter támadott közjogi alapon való működés sokkal áldásosabb eredményeket ért el, semhogy még azoknak is a kik eddig ez alapot támadták s országrontónak kürtölték ki, ez eredmények elvitathatlansága előtt meg ne kelljen hajolniok. Lám, a függetlenségi eszmék nem annyira következetes, mint retenthetlen kurucz voltu bajnoka, Ugron Gábor is meghajtja zászlóját a közjogi alapon álló intézmények előtt s elveinek főtartásával kész belemenni az örökké negált delegációba. Ezt a házi perpatvart intézze el különben a függetlenségi párt a

a maga kebelében, ha ugyan egyéb személyi és politikai zürzavarai miatt elég ideje és alkalmat lesz hozzá. Ez nem a mi dolgunk, kötelességünk csupán annak a konstatálása, hogy az egykor őseréjű függetlenségi eszme összetartó ereje oly mértékben fogyott meg, a mily mértékben éreztették országunkban üdvös hatásukat a közjogi alapon támadt lendület és jólét. Ez okozta, az elvekkal együtt azok követőinek fogyatkozását s ezzel kapcsolatban az egyéni hiúságok tultergéséből folyó széthuzást a mit napról-napra nagyobbodó mértékben észlelünk.

A másik tanulság, mely az Ugron szándékaiból kiviláglik, az, hogy a liberalizmusnak, mely a közjogi alapon, mint a legszilárdabb bazison áll s arra támaszkodva mélyre ható erejével egész államalakulásunkat föltartóztatlanul modern irányban kalauzolja a tökéletesedés felé, hazánkban már szintén akkora a hatalma, hogy nyíltan ellene föllépni egyenlő a megsemmisüléssel. Elég ebben a tekintetben a ködbe foszlott antiszemita pártra s a minden talaját vesztett néppártra utalnunk.

Ugron programbeszédének elégarra a paszusára hivatkozunk, hogy a győzelmes liberális eszmékkel harezba szállani nem volna tanácsos.

Ezek után azonban mégis homályban tévelygünk, ha fölvetjük magunkban a kérdést, hogy az egyéni, mindenesetre aravaló ambíción kívül mi suggerálja Ugronnak az új pártalakítást? Azt nem is tehetjük föl róla, hogy ő malkontens ele-

TÁRGZA.

A felsült detektív.

Írta: Senki.

IX.

(Folytatás.)

Nusu nem sejtette, mi készül ellene. Mosolyogva vidáman élte napjait, hisz itt volt Tivadar és bármint is titkolta kezdetben magában, most belátta, — hogy tulajdonképen és igazán nem ezt a doktort szereti, hanem azt, „aki ifjúkori eszménye neki. Mily örömmel várta a reggelt; akkor hozták a friss süteményeket és azok egyikeben a friss szerelmes levelet. — Ah, ha Gyula sejtette volna, hogy mi van ezekben megírva, az ő detektíveskedő szerelmes lelke talán abban a minutumban meghibbant volna.

És mégis szerencséje volt egy ilyen levélhez. Nusu sokáig maradt az ágyban az egyik fix-jourous thea estély után. Gyula volt az első, aki kilépett az előszobába, a hol Panna a reggelit tálczára rakta. Mivel az óra a kilenczet már elverte, Gyula ott a helyszínen az előszobában egy eszázszázszömlét ketté repesztett, hogy a habosba beaprítsa. De nagy szemeket meresztett, mikor egy cigarettá alakú papír-

tekercs gurult ki a friss süteményből. „Ne te — ne! hát ez mi lehet?”

Levél volt Tivadartól. Rövid, de velős. A legközelebbi álarozos bábra volt benne az utmutatás leírva. Legboszantóbb a végén ez a clausula: „Meglophatjuk az őregetet. Mert vesztett napom az én nekem, ha nem látlag téged, mikor szemed tekintete az enyémbe nem mélyed.”

Mint a dühös oroszlán, ha kiszabadul a ketrecéből, rohant le az utcára. Ezen a szerencsétlen napon történt meg vele az a csunya eset, hogy mint híres ügyvéd elvesztette életében most először a pert. „Nem volt higgadt a védelem, azért vesztettél Gyula” — mondta ellenfele. — „Igaz, nem volt higgadt; de hogyan is lehetett volna? Különben oda haza jól viselte magát, nem támadt rá az édes Nusura. Hagytá, hogy jól ebédeljen. De azután a szivar gyújtásnál kissé fogas, beretva-éles kérdéseket intézett Nusuhoz. Meglepetve nézte ismét az a mély khinézer szem a ragyás arcot. De azután felelt lassu monoton, elhaló és elesukló hangon; minden egyes keresztkérdésre Nusuka is viszont teli szarkasmussal, teli elszántsággal felelte: „A levél hamis.”

X.

„Lássá Gyulus! Minek leskelődik utánam? Most a maga boldogsága oda van és az én nyugodalmam is fel van dulva! Valaki tréfált velünk.” „De mikor maga mással kaczerkodik, mással tánczol, csak engem a jogos tulajdonost kínozz gyötör, fél-

revezet, ne csodálkozzék édes Nusu, hogy leskelődöm, hogy bizonyosat akarok tudni és hogy ezt a levelet is komolynak kell vennem.”

— „Ugy sem tud meg semmit, mert olyan valamit nem lehet megtudni, a mi nem existál. Ha pedig nincs velem megelégedve, bocsásson el a háztól.

— „De hát akkor minek jött hozzám feleségül.”

— „Minek kért meg? Hagyott volna magamra és most nem szenvedne.”

— „De mikor annyira szerettem és most is szeretem.”

— Mérsékelje szenvedélyét! És különben is, már akkor mondtam, mikor kezemet a kezébe fogta, hogy nem fogom tudni igazán szeretni de maga nekem szabadságot ígért és azért mondtam „igen.”

— „De akkor tartsa meg legalább az esküjét, melyet mondott!”

— Megtartottam, megtartom és megfogom tartani a mig magánál lakom; maga nem tartotta meg Máriának és nekem sem. De száz szónak is egy lesz a vége. Most csillapulj vér; Isten vele, fürdeni megyek és kijelentem, hogy nem szeretem az ily családi jeleneteket. Többé ne detektíveskedjék, ha valaki éretlen tréfát üzött magával, ne legyen örült és féltékeny, mert én a legközelebbi ily jelenet után nem lépem át többé ennek a cifra bőrtőnek a küszöbét.

— „Szerencsés utat fogok kívánni! Nem leskelődtem és nem is fogok. Ugy is tudom, hogy aki

mek zagyva táborát óhajtaná minden pártból maga körül látni.

De akkor mit jelent a király hűség, ha nem is ellenkező, de riválizáló s erősen hangsúlyozott hűség az uralkodóház többi tagjai iránt? Ez volna a kamarilla dicsérete? Mit a hitnek olyatén előtérbe tolása? Ez a néppárttal való kaczerkodást?

És mit az önnálló vámtérületnek emlegetése akkor, a mikor a Széll-féle formulában formailag és j. gilag benne van? A kormánypárttal való kaczerkodás?

Ilyen sokféle tekintető programot nem bír el még az Ugron Gábor hatalmas egyénisége sem, nemhogy el, eddig 6—7 tagból álló partja!

Országgyűlés.

Budapest, április 5.

Az ünnepi szünet után való első ülésre gyéren és lassan gyülekeztek a képviselők ugyanarra, hogy az ülést, melyet tíz órára hirdettek, csak háromnegyed tizenegy órakor lehetett megnyitani. De teljes akkor se volt a Ház. Legfőbb bizonyossága ennek az, hogy a jegyzők sem jöttek kellő számban el és Perczel Dezső elnök kénytelen volt az ülést megnyitása előtt ezt így bejelenteni:

Ellenzéki jegyző nem lévén jelen, a javaslat ellen felszólalókat is Molnár Antal jegyző ur jegyzi.

Az ülés elején Perczel Dezső elnök néhány meleg szóval megemlékezett Ernő főherceg elhunytáról.

Az elnöki bejelentések hosszú sorában volt a Széll Kálmán, Hegedűs Sándor és Ugron Gábor mandátumának benyújtásáról szóló jelentés is. De a gyülekezés zibongásában a képviselők ezuttal az obligát éljenzésekről megfeledkeztek.

A képviselőház április 6-iki ülésének főmomentuma Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter budget beszéde volt. A miniszter kijelentéseit folyton általános tetszés kísérte. A beszéd végeztével a képviselők seregestül siettek a miniszter üdvözlésére, de konstataljuk, hogy a kormánypárt új szarnyáról, a balközépről többen gratuláltak, mint a régi zömről.

Az ülés elején mentelmi ügyeket intéztek el, majd rátértek a földmívelés tárczára. Lázár György szegedi képviselő avatottan és tartalmasan a Tiszsa-szabályozás hiányairól beszélt, majd a szegedi körtöltés bajaira hívta fel a figyelmet. Lázárnak ez

veszni indult az úgy is elvesz nem kell azt lesni sem.

— „Nem fogok elveszni, — csak azért sem!” szolt az ajtóból vissza még egy utolsót az édes és azzal leindult a lépcsőn. Néma fájdalommal nézett Gyula a remek asszony után, de a mint hallotta, hogy a külső ajtó csengője jelzi, hogy Nusu eltávozott, felkapta hirtelen az asztalon fekvő gukkert és futott fel a padlásra. A háztető kerek nyílásából kísért a feleségét mohó szemekkel, ha csakugyan fürdeni ment-e. És mikor ezt tette, nem érezte, hogy ő újból leskelődik.

Gyula látni akarta, merre megy és kinek a kedvéért megy? Gyanuja nem esalta meg. A sarkon Tivadar csatlakozott Nusuhoz. Már ott várta; feleletet akart az utolsó levélre. De mily csodálkozás fogta el, mikor Nusu kijelentette, hogy ma nem ő kapta kezébe a sorokat.

— „Most már tudom, hogy miért csapott le a villám ma délután” — mondta Nusu nevetve. „Hát a levél! Ime, a leskelődés! Ugy kell neki; jó az neki. Az álarczosbálba pedig elmegyek magával Tivadar, csak azért is.”

(Folytatása következik.)

szűzbeszéde volt és szimpatikusan vonult be vele a plénium szónokai közé.

Major Ferencz és Lits Gyula szoltak ezután az utóbbi a jogbiztosító intézetek kartelje ellen sürgetett intézkedést. Most következett a Darányi miniszter beszéde, utána Bartha Ödön a szőlőrekonstrukció, visszásságaival foglalkozott, Szivák Imre érdekes beszédben, mely nagyobb hatást tett, a gabona-uzsora ellen követelt törvényes intézkedést, Marjai Péter pedig a buza árának mesterséges leszorítását kívánta akadályozni.

Emlékbeszéd.

Tartotta dr. Balogh Vendel a kereskedő ifjak 1899. márczius 25-iki emlékünnepején.

(Folytatása és vége.)

A nép kezdett tolni a zászló alá, a megyék jobbra több ujonezot állítottak ki, mint a mennyit kivetettek rájuk. Az apa nem törte a fejét, mint szabadítsa ki fiát a katona sor alól. Apa, fiu, néhol talán az unoka is együtt akartak harezolni. — Az iskolák többnyire üresen állottak. Az egyetemen csak hadi tudományokat adtak elő, az orvosiakból csupán annyit, mennyi a csatatéren és a tábori kórházakban szükséges.

Rövid idő alatt 100.000 katonasága volt az országnak.

Ez a jogvédelem és a hazaszeretet hatása alatt teremtett hadsereg, mintha a világhódító híres ősök szelleme szállotta volna meg, sárba és vérbe fult ellenfelének homlokán tombolt, s kisöpörte a haza szent földjéről a zsoldosokat. Európa többi nemzetei bámulva szemlélték a felvert magyar oroszán hősiességében Attila, Árpád, a Hunyadiak és Rákócziak harci szellemét.

Istenem, mily gyönyörű volt azt látni, érezni, ama dicsőségeknek részese lenni.

Nekünk a későbbi kor gyermekeinek csak az a boldogság jutott osztályrészül, hogy apáink viték s ama küzdelmet, s hogy mi nekik a halhatatlan emlékü történetet csináló hőseknek közvetlen utódai vagyunk.

Hogy lelkesedésünket megőrizhessük, s hogy utódaink szívébe is átültethessük, gyakran és rendszeresen meg kell emlékeznünk azon időkről és azon idők hőseiről, s névtelen félisteneiről.

Olvasgassuk és tanuljuk meg a szabadságharcz dicső eseményeit. Iykezzünk az idők folyamán odahatni, hogy nagyjainknak, kiválóbb embereinknek, kik főtényezők valának a dicső eseményekben, emléket maradó s szemléltető alakban is megörökítsük, amely folytonosan szemünk, s utódaink szeme előtt álljon, hogy azokra felpillantva, azoknak élete és hazaszeretete jusson eszünkbe.

Jól esik tudnunk, hogy itt a székelyföldön már több helyen vannak ilyen emlékek, a székelység fővárosában már évek óta áll annak a kis szürke embernek, kit apáink ragaszkodása Bem apónak nevezett, a szobra. — Áll és apró érc-szemeivel ketre néz, mintha most is figyelne a nyakunkra hozott muszka hadak mozdulatait. Mintha innen a távolból is látnók a szegény öreg apót, a mint egyik lábát a roncsolt ágyu csövében nyugtatja, egyik kezében a történelmi nevezetességű kis lovag korbács, a másikban a messzelátó van, s mintha hallanók az apáink által ismertetett siettető szavát, melyet hamis kiejtéssel, de valódi hévvel mondott a csaták alatt az ő kedves székelyeinek: „Elere, elere!” Mintha látnók a piski hidjánál kiáltani: „Ne futsz székely, ne futsz, — ha nincs hid, nincs haza!” Ki volna, ki e hős hadvezérnek jellemét, ténylet nem ismerné? Ha apáinknak apja volt, nekünk nagyapánk ő.

Látjuk őt, a mint Petőfi mutatja:

„Ott megy ő az ősz vezér, utánna a hazá-
[nak ifjusága mi,

Igy kísérik a vén zivatart a tengernek szí-
[laj hullámai.”

Mennyire szerette a szabadságharcznak ezen két nagy alakja egymást. Bem óvta a harcok tűzétől Petőfit, mondván neki, hogy maradjon a csatától vissza, ne keresse a halált, hisz van ott katona elég, ha azokból valaki elesik, pótolja más, — de Petőfi csak egy van az országnak, s ha ő elesik nincs más, ki pótolja.

Vizont Petőfi ragaszkodását olvassuk „Négy

nap dörgött az ágyu” ezimű költeményében hol gyönyörűen mondja:

„Oh Bem vitéz vezérem,
Dicső tábornokom,
Lelked nagyságát könnyes
Szemekkel bálulom.

Nincs szám elbeszélni
Nagy hősiességedet,
Csak néma áhitattal
Szemlélek tégedet.

S ha volna ember, kit mint
Istent imádanék,
Meghajlanék előtted,
Tértem meghajlanék!

Sokan elhagytanak te
Rendíthetetlen agg,
De ugye téged, ugye
Én el nem hagytalak.

S lépéseidet mind halálíg
Követni is fogom
Oh Bem vitéz vezérem,
Dicső Tábornokom.

* * *

Oh azok a csatakepek, azok a hősi tettek a haza minden részében. Hogy lehetne ezekről egy rövid felolvasás keretében megemlékezni, azokat feltárni! A felolvasó tehetsége parányi mécs, melylyel csak itt-ott egyszerre egy-egy pontot képes halványan megvilágítani, de a kinek tudásában és emlékében élnek az események, annak lelki szemei előtt fel gyulnak a képek s látja a képzelet távolán át... azokra tekint az utód erénye, óhajt, remél, hisz és imádkozik.

* * *

Nem győztek le, hanem csak a fegyvert ütötték ki kezünkől... szomorú és gyászos napok következtek ezután... Dicső vezér karunk nagy részét halhatatlan hőseinket a szabadság kálváriájára vitték... s ott, hogy mit mivelt velők a gyáva önkény, azt mindnyájan tudjuk... Azonban az Isten igazságos, áldássá lett még az átok is felettünk.

Az elnyomatás alatt gyökeret vert keblünkben a szabadság, egyenlőség, testvériség új élet ereje, türt és várt, de fel nem adta kivívott jogait. A nemzet száműzött apostolai a leigázott nemzetnek mindannyi diplomatáivá lettek, s megtanították a közeli és távoli nemzeteket ismerni és tisztelni a magyart.

És végre is siker koronázta a nemzet türelmét kitartását, megértette végre az uralkodó szíve a nemzet szívének kívánságát, s már ma az alkotmányos önkormányzattal fejlődő nemzet feje fölött, ragyog Szent István örök fényű koronája.

A jelen és jövő kor gyermekeitől függ, hogy békés törvényes uton üdvös intézményekkel fejlesztse és fejtsse ki a nagy es. mék üdvös határát, melyeknek csirája 1848. márczius 15-én látott napvilágot s ezekkel biztossítsa a magyarnak az újabb 7000 éves jövőt.

Ezt pedig csak úgy érzük el, ha az 1848-ban kivívott nagy eszméket, melyek a dicső életének is vezéresillagai valának, szem elől nem tévesszük, ha az évenként megújuló nemzeti ünnepeken értelmünket fejlesszük, s hazafias érzelmeinket ápoljuk.

Legyünk bár pereczkre egy szív, egy lélek, tanuljunk lelkesedést a mult nagy embereitől a szabadság és nemzet függetlensége teljes érzetében emelkedjünk fel az eszményi világba azoknak az érzéséhez, kikről a jelen ünnepélyen megemlékezünk, s a kik áldó poraikkal ma már a haza földében pihennek.

Ne veszítsük el a haza jövőjében való hitet és lelkesedést, mert az egekre! ha nem hazugság a nemzetnek 1000 éves multja, ha nem volt álom világra szóló dicsősége és nagysága, akkor a nemzet, ha élni akar, élni fog.

E nemzetnek élni kell!

Ujdonságok.

— Kinevezés. A belügyminiszter a kézdivásárhelyi anyakönyvi kerületbe Janosó István tanácsári innokot II-od anyakönyvvezetővé nevezte ki, kizárólag a születési és halálozási anyakönyvekre vonatkozó hatáskörrel.

— Időjárásunk most már egészen tavaszias. A magasabb hegyeken ugyan még sok hó van, mi

miatt a levegő még nem tud egészen átmelegedni, de azért a lég elég enyhe. Éjjelenként még mindig fagypontra alá száll a hőmérő higánya s erős derék vannak, de az éjjelek is fokozatosan mind enyhébbek lesznek.

— **Népmozgalmi statisztika.** A kézdivásárhelyi anyakönyvi kerületben a múlt hó folyamán 8 születés, 16 halál történt s házasság nem kötött. Az elmúlt évnegyedben összesen 32 születés, 30 halál és 4 házasság vezettetett be a kézdivásárhelyi anyakönyvekbe.

— **Halálozás.** Kézdivásárhelyi Tóth Józsefné egy nagy kiterjedésű és tekintélyes család, tiszteltekre méltó tagja f. hó 5-én meghalt. Temetése 8-ikán délelőtt 10 órakor ment végbe nagyrészt mellett. Haláláról a család következő gyászjelentést adott ki. Alulírottak mély fájdalommal tudatják: a forrón szeretett hű nő, önfeláldozásig gondos édes anyja, nagynya, jó anyós, testvér és kedves rokon Tóth Józsefné sz. Nagy Teréz f. hó 5-én, élete 62-ik, boldog házasságának 45-ik évében, rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A család fáradságtalan hű gondozója nincs többé. A ki életének minden percét szeretett férje, gyermekei és övéi boldogítására szentelte, megtért a kegyelem Istenéhez jutalmának elnyerése végett. A boldogult hűl tetei f. hó 8-án d. e. 10 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint, a családi sirboltba örök nyugalomra helyezni. Csendes legyen nyugalma! Kézdivásárhelyt, 1899. április 6-án. Tóth József, mint bánatos férj. Gyermekei: József és neje Török Aida s gyermekei Andor, István és Teréz. Török Bálint és neje sz. Balogh Mária, mint apa- és anyatársak. Török Andor. Nagy Ferenc és neje sz. Csizsár Sára s gyermekei, Özv. Nagy Dénesné sz. Nagy Sára s gyermekei, Nagy Anna és férje Jánosó Mózes s gyermekei, Nagy Lina s férje Szőcs Mózes és gyermekei, Nagy Mária s férje Nagy Lázár és gyermekei, Nagy Bálint, Nagy Róza s férje Nagy Mózes és gyermekei, mint az elhunyt testvérei és sógorai. Özv. Rác Dánielné sz. Tóth Rebeka, Néh. Jánosó Mátyásné sz. Tóth Anna hátramaradt gyermekei, Néh. Jánosó Áronné hátramaradt gyermekei, Tóth Judit s férje Tóth József és gyermekei, Tóth Teréz özv. Pál J. Ferdinándné és gyermekei, mint az elhalt sógorai és sógornői.

— **Határ átcsoportosítás.** Az altorjai tagosítás folytán K.-Vásárhely városi birtokosok tulajdonába jött határresznek K.-Vásárhely város határába leendő átcsoportosítása iránt megindított közigazgatási eljárás tárgyában múlt pénteken volt a második tárgyalás Dálnoki Károly megyei aljegyző, alispáni kiküldött vezetés alatt. Ezen tárgyalás csak arra terjedt ki, hogy az eljáró alispáni kiküldött jegyzőkönyvbe foglalta Altorja község által az átcsoportosítás ellen bementetett rengeteg hosszú ellenvetéseit, melyben sokkal több a szószaporítás, mint az alaposág. A kézdivásárhelyi közbirtokosság kiküldöttei, hogy az ellenvetés minden állítását adatokkal cáfolhassa meg, annak másolatban való kiadatását kérve, a tárgyalás elnapolását kérte, melybe az altorjai érdekeltek is belenyugodtak. Így tehát ezen ügyben még egy harmadik tárgyalás is leendő s annak alapján fog a megye alispánja dönteni.

— **Magyar műlovarda társulat.** Fekete A. magyar műlovarda társulata pár nap óta városunkban időzik s teszi kedvessé a már amúgy is elég unalmas estéket. Mint értesülünk Fekete A. műlovarda társulata kitűnő erőkből van szervezve, s pompás előadásokkal egészen megnyerte közönségünk elismerését. Hír szerint azonban már nem sokáig gyönyörködhetünk előadásaikban, mert a kitűnő társulat — legnagyobb sajnálatunkra — még csak pár előadást szándékoznak tartani. A ki kelleme estéket akar magának szerezni az a még hátralévő néhány előadást megnézni el ne mulassza.

— **Beküldetett a következő felhívás:** Kézdivásárhelyi hazaifas Polgársága! Az 1848–49-iki szabadságharc történelme Kézdivásárhelyet Spártának nevezi; ezen kitüntetésre méltó is volt. Polgártársak! Olyan volt akkor ez a város, mint az Etna, melyben a forrongó elemek folytonosan tüzet hánytak szét; olyan volt, mint egy óriási gyártelep, melynek minden munkása öldöklő fegyvert követelt. Az ily helynek emléke nélkül nem lehet, nem szabad maradni! Állítsunk a városunk közepén szabadságszobrot, hadd lássák meg a még élő 48-as honvédek azt, hogy a mai nemzedék nem akar

a hazaifas erények útjáról elmaradni; tanulják meg az unokák e szent jelvényről leolvasni a hazaifas kötelességet, lelkesültséget, tanulják meg mindenek fölött: szeretni e hazát! Hozzon mindenki tehetségéhez képest áldozatot! Ha Kézdivásárhely polgársága a 48–49-iki szabadságharcba fegyverrel kezében az első között volt Magyarország keletén s az utolsó volt egész Erdélyben, mely azt leteszi: akkor a mai nemzedéknek a hazaifas kötelességből kiharadni nem szabad! Polgártársak! Állítsunk szabadság szobrot!!

— **Az újságok versenyében,** mely a nagyközönség szemei előtt folyik, mindig megtartotta első helyét a Pesti Hírlap, mely legutóbb még a Mikszáth Kálmántól alapított Országos Hírlap beolvasásával is gyarapodott. Elvitázhatatlanul a legjobb és legelterjedtebb lap ma a Pesti Hírlap, mihez sokban járult az, hogy egyenlő ár mellett gazdagabb tartalmu és nagyobb terjedelmű valamennyi más napilappal. Politikai irányát tekintve, független szabadelvű és demokrata újság, melynek vezércikkei a legelső publicistikai írjak: Beksics Gusztáv, ifj. Ábrányi Kornél, Kenedi Géza, Vázsonyi Vilmos, Balogh Pál és legutóbb még Kóbor Tamás is. Tárcaírói ma legkedveltebb és legkitűnőbb írók: Mikszáth Kálmán, Tóth Béla (együttel a mindig szellemes Esti levelek írója), Quintus (együttel a nagyon kedvelt Szerkesztői üzenetek írója), Murai Károly, Kóbor Tamás, Gárdonyi Géza, Bende Jób, Tömörkény István, Krúdy Gyula, Homok, Sas Ede, Milkó Izidor, stb. Nagy vonzóerőt adnak a lapnak az országgyűlési, törvénykezési és egyéb karcolatok, az élénken szerkesztett színház-, hír-, sport- és vegyesrovatok. A szórakoztató és hasznos közlemények nagy bőségen kívül még különféle kedvezményt is nyújt olvasóinak, mely tekintetben igazán egyedül áll ma a lapok közt. S az ára mégis csak 1 ft 20 kr. egy hóra, 3 ft 50 kr. az április–júniusi negyedévre, A Párisi Divat című nagy képes heti divatlappal együtt pedig csak 1 fttal több, vagyis negyedévre 4 ft 50 kr. A most ujonnan belépő előfizetők megkapják a Tetemre hívás ez szenzációs bűnügyi regény március második felében megjelenő részét külön lenyomathatn.

Kimutatás.

(Folytatás.)

A vármegyei törvényhatósági közgyűlés által 438. jkvi pont alatti határozata alapján Erzsébet Királyné Ő Felsége emléké szobrára megszavazott 1000 ft-ra befolyt gyűjtésekről.

Körjegyző gyűjtése Tamásfalva: Péter Lajosné 5 kr. Bedő Károly 20 kr.

Előjáróság gyűjtése Aldoboly: Aldoboly község 5 ft.

Előjáróság gyűjtése Szentkirály: Szentkirály község 1 ft.

Előjáróság gyűjtése Szitabodza: Gábor Mihály 10 kr. Bodor Károly 50 kr. L. I. sz. Cs. K. 20 kr. Urbán A. 50 kr. Imreh Sándor, Lakatos Elek 30–30 kr. Ifj. Nyárgyul Tamás 20 kr.

Előjáróság gyűjtése Feldoboly: Feldoboly községből 1 ft 90 kr.

Előjáróság gyűjtése Köröspatakról: Dénes Barabásné 1 ft. Bedy Ferencné 12 kr. Költő Gáborné 20 kr. Költő Andrásné 10 kr. Bálint Mihály, Tischler György 20–20 kr. Tischler Ferenc, Kis Birike, Korbán György, Költő Ferenc, Kellán Vilma 10–10 kr. Kellán Andrásné 12 kr. Köröspatak község, mint erkölcsi testület 2 ft.

Előjáróság gyűjtése Bereczk: Györbör István 20 kr. Mikó Sándor 25 kr. Andorkó Lajosné, Merza Antal 10–10 kr. Kovács Mariska 20 kr. Fejér Mihály 10 kr. János József 20 kr.

Előjáróság gyűjtése Soósmezőről: Popovics György 50 kr. Miku György 30 kr. Petru C. Osura 20 krajczár.

Előjáróság gyűjtése Nyujtóról: X-né, Bögözi Mihály, Biró Pál 10–10 kr.

Előjáróság gyűjtése Sárszáláról: Szabó Dénesné, Hodor János 6–6 kr. Fekete Károly 8 kr. Dulló Appolló 10 kr. Márton Jánosné 6 kr. Héjja Gyula 10 kr. Babós Károlyné 5 kr. Babós Dénes 6 kr. Nagy Jeákiné 5 kr. Babós Pál 4 kr. N. N., Babós Sándorné 10–10 kr.

Előjáróság gyűjtése Szászfaluról: Györbör Klára 20 kr. Kádár Mária 10 kr. Bögözi Pálné 5 kr. Szántó Lajosné 10 kr. Kis Andrásné, Babós Sándorné, Imreh Ferencné 5–5 kr. Gáll Istvánné 10 kr. Péter József 5 kr. Id. Jakabos János 3 kr. Lukács Lászlóné, Tóth Ferenc 5–5 kr. Jakabos Józsefné 2 kr. Balog Róza 5 kr.

Előjáróság gyűjtése Osdola: Gocz Mihály 10 kr. Ifj. Lázár János 5 kr. Demény Gábor 20 kr. Dézsi András 5 kr. Lázár Dénes 10 kr. N. N. 5 krajczár.

Előjáróság gyűjtése K.-Martonosról: Boros István, Luka Boldizsár 10–10 kr. Ifj. Fülöp Lajos 5 kr. Boros Borbála 10 kr. N. István 5 kr. Finta Mózesné 20 kr. Bende László 10 kr. Orbán Gergely

tanuló 1 kr. Barcsa Anna tanuló, Barcsa Méri tanuló, Boros Zsuzsa tanuló 2–2 kr. Nagy István tanuló 6 kr. Nagy Áron 5 kr.

Előjáróság gyűjtése Hilibről: Fábian Péter 10 kr. Fábian Jánosné 1 kr.

Előjáróság gyűjtése Kovásznáról: Kovászna község 20 ft. Csutak Ferenc II.-od bíró, Kiss Ferenc, Csutak Ferenc 20–20 kr. Ignác László 50 kr. Szőcs Lajos 1 ft.

Előjáróság gyűjtése Zaboláról: Harai Elek 10 kr. Remény Zsigmond 5 kr. Keresztos József, Pozson József, Kozma Imre, György Ferenc 10–10 kr. Zabola község pénztára 20 ft.

Előjáróság gyűjtése Páváról: Páva község 5 ft. Szász Mihály 50 kr. Deák Ferenc 20 kr.

Előjáróság gyűjtése Zagonról: Geiger D. 20 kr. Székely Ferenc 50 kr. Székely József 20 kr. Székely Albert 10 kr.

Előjáróság gyűjtése Barátosról: Bartha Samu 1 ft. Bartha Domokos, Márk János 20–20 kr. Buci Domokos 10 kr. Soós Albert 20 kr. Bartha János 10 kr. Várad Salamon 20 kr. Pál Ferenc 10 kr. Tamás Károly 20 kr. Bartha Miklós 10 kr.

Előjáróság gyűjtése Pákeről: Mirese Sándor 10 kr. Ördög János 5 kr. Jáni Albert, Sándor Józsefné, Weisz Mártonné, Görög Róza, Kelemen Bálintné, Bogdy Károlyné 10–10 kr. Ördög József, Kádár Istvánné 5–5 kr. Péter Lajosné, Csekme Ferencné 10–10 kr. Kelemen Józsefné 5 kr. Jánosó Ilona, Jánosó Ida, Nagy Albertné 20–20 kr. Ördög Samelné 5 kr. Fejér Mihály, Szabó Lajosné, Goldstein Jakabné 20–20 kr. Kupán Ferencné, Elekes Benedekné 10 kr. Ferenc Lajosné 10 kr.

Előjáróság gyűjtése Czofalváról: Csia József 10 kr. Biró Béla 5 kr. Deák Ignác 5 kr. Csia Balázs 20 kr.

Előjáróság gyűjtése Szőre: Özv. Donáth Józsefné 1 ft. Ifj. Tóth János, Donáth Mátyás, Teleki János, Id. Donáth György, Szász Gergely 10–10 krajczár.

Előjáróság gyűjtése Petőfalváról: Héjja Ferenc, Both Ferenc, Id. Szigethi János, Kovács Sámuelné 10–10 kr. Id. Héjja Gyárfás, Turzó Jánosné, Tompa János 5–5 kr. Bende József 4 kr. Héjja Jánosné 10 kr. Both Gergely 10 kr. Both Lajos 5 kr. Özv. Héjja Dénesné 10 kr. Héjja János 4 kr. Antal József 25 kr. Tompa Sámuelné 5 kr. Héjja Lajos 4 kr.

Előjáróság gyűjtése Tamásfalváról: Vilikó Domokos 2 kr. Bende Elek 3 kr. Vilikó Elekné 5 kr. Molnár Imre 5 kr. Ferencziné, Tusa Györgyné, Tusa Elekné, Molnár Imre 10–10 kr. Kőkősi László 20 kr. Kocsis József, Tusa Ágnes, Szőcs Áronné, Sz. 10–10 kr. Tompa László 5 kr. Tompa József 10 kr. Gyönös József, Máté Ferenc 5–5 kr. Gáspár József, Vilikó Zsigmond 10–10 kr. Benedek Imre 4 kr. Tompa Lajos 6 kr.

Előjáróság gyűjtése Telekről: Proppor, Zakariás Mátyás 10–10 kr. Bitai Imre 5 kr.

Előjáróság gyűjtése Papolezről: Bagoly Zsigmond 30 kr. Nagy Rebi 15 kr. Király Tamás 50 kr. Bagoly Ida 15 kr. Hajdu József 16 kr. Imreh György 20 kr. Szabó Zsigmond 10 kr. Kis Györgyné 10 kr. Sorbány Antal, Szabó András, Kelemen Antalné, Csorja Zsigmondné 10–10 kr. Nagy Mózes 20 kr. Sándor Gizella 10 kr.

Előjáróság gyűjtése Körösről: Benkő Mózesné 5 kr. Magyar István, Danos Lajos, Ferenc Imre 10–10 kr. Körös község 2 ft. Ferenc Tamás 10 kr.

Előjáróság gyűjtése K.-Ajtáról: Közép-Ajta község 3 ft. Budai Gábor 20 kr. Veres Károly 10 kr. Veres Áron 5 kr. Molnár Albert 20 kr. Bedő Dénes 10 kr. Péterfi Sándor 20 kr. Simon Ferenc 10 kr. Dombi Áron 10 kr.

Előjáróság gyűjtése Köpeczről: Köpecz községből 1 ft 70 kr.

Előjáróság gyűjtése Miklósvárról: Miklósvár községből 1 ft.

Előjáróság gyűjtése Sz.-Ajtáról: Gecse György 50 kr. Imre A. József, Kasláder György, Egyed Dániel, Józsa Károly 10–10 kr. Benkő Gergely 30 kr. Nagy Alajos 10 kr.

Előjáróság gyűjtése Zalánpatáról: Szőcs István, Szőcs Tódor, Préda Miklós legifjabb, Szép György, Bogdán Miklós 10–10 kr. Préda M. Mihály 5 kr. Balog József, Tischler Ignác, Tischler József, Préda Tódor, Elema Sándor, Kasláder József 10–10 kr. Kasláder József 13 kr.

Nagy Dénes gyűjtése S.-Szt.-György: Nagy Dénes 1 ft.

Dr. Antal Mihály gyűjtése S.-Szt.-György: Dr. Antal Mihály 2 ft.

Bálint Dénes gyűjtése S.-Szt.-György: Dr. Dáday Vilmos 2 ft. Bálint Dénes 1 ft.

Könczei Benedek gyűjtése S.-Szt.-Györgyről: Könczei Benedek 50 kr.

Összesen 345 ft 48 kr.

Megelőzőleg közzé tett gyűjtés 617 ft 52 kr.

Összesen 963 ft. — kr.

S.-Szt.-Györgyön, 1898. december 14.

Gábor Péter,
alispán.

Szegedről

! okl. építési vállalkozók !

Nagymihály Sándor és Társa, ajánlja magát a nagyérdemű építő közönségnek, hogy minden e szakba vágó munkákat pld. átalakítás, új lakó, üzlet, nyaraló, nyilvános, gazdasági stb. stb. épületek felépítését s az ezekhez szükségletű tervezéseket pontosan és szakszerűen elkészít jutányos árákkal.

A nagyérdemű közönség szíves megkeresését s pártfogását kérve, maradtunk

kiváló tisztelettel:

Nagymihály Sándor és Társa,
okl. építési vállalkozók.

33 1-4

Kézdi-Vásárhely Vasut-utca 25 szám.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelytt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált **ruganyo** szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 db karosszék 100 ftól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlított **faszékek** és függőny-tartók, tükrök, tolelt-asztalok, lószőr és tengerifü **matracok** és sodronyagybetétek galvanizált sodronyból tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 ft. Összehajtható vas-ágyak 32 rugós matráczezel.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.
(88 92-100)

Sz. 336. tkvi.

1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbírság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a brassói általános takarékpénztár végrehajthatóan Csia Dénes végrehajtást szenvedő elleni 1964 ft 70 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a kézdi-vásárhelyi kir. törvényszék a kovásznai kir. járásbírság területén levő, Czofalva község határán fekvő a czofalvi 53 sz. tjkvben felvett 199, 200, 201, 202, 203, 204, 473, 474, helyrajzi számú ingatlanra . . . 136 ft a 468. 469. hrsz. egész ingatlanra 97 ft a 630 " " " 11 ft a 684 687 " " " 60 ft a 750 751 " " " 17 ft a 756 " " " 10 ft a 805 " " " 8 ft a 822 " " " 14 ft a 829, 830 " " " 6 ft a 859 " " " 2 ft a 801 " " " 14 ft az 1042 " " " 4 ft az 1059 " " " 137 ft az 1301 1302 1303 1304 hrsz. egész ingatlanra 140 ft az 1431 hrsz. egész ingatlanra 57 ft az 1873 " " " 34 ft az 1977 " " " 35 ft a 2000 2001 2002 hrsz. egész ingatlanra 150 ft a 2079 " " " 50 ft a 729 " " " 4 ft az 1871 1872 hrsz. egész ingatlanra 11 ft összesen 897 ft ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi május hó 2-ik napján d. e. 9 órákor Czofalva község házában megartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

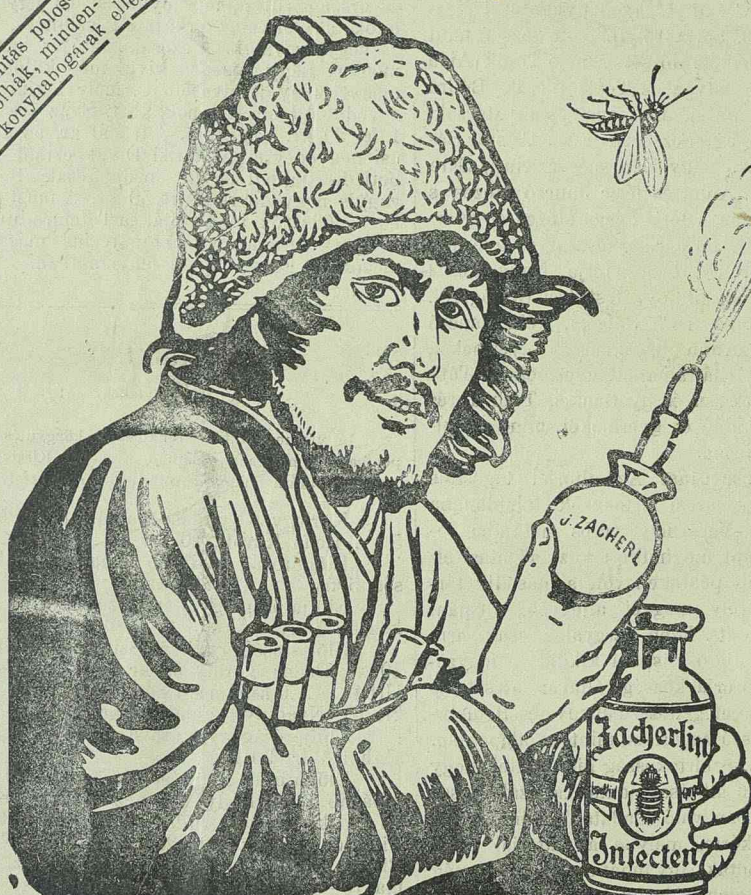
Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi december hó 1-én 3333 sz. a. kelt. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kovácsnán, 1899. évi február hó 8-án.

(198. 1-1)

Száva,
kir. albiró.

Speciális polsók, bolhák, mindenféle konyhabogarak ellen

ZACHERLIN

nem dobozban !

Egyedül csak az valódi, a mely üvegen a Zacherl név rajta van.

Elpusztít mindenféle ártalmas rovarokat gyorsan és oly módon, hogy többé életre nem kel.

A „Zacherlin” valódi minőségben kapható:

Kézdi-Vásárhelytt:	Csiszár Pál	Csik-Szereda:	Jacob és Társa
	Jánosó Géza		Nagy Gyula
	Kovács Ferencz	Sepsi-Szent-György:	Császár Gyula
	Hamar Zoltán		Császár Sándor
			Ferencz Lajos
			Gyárfás Árpád
			Otvös Pál

Ny. Ifj. Janesó M.-nél K.-Vásárhelytt.